

Невидимият Тонино. Дж. Родари

Вдигате телефонната слушалка и чувате... приказки. И то какви! Приказките на счетоводителя Бианки за невероятните приключения на Джованино Денгуба, за приключенията на малката палавница Алиса, за носа, който един ден не издържал и избягал.

Затворете очи и ще полетите заедно с онзи добър господин на въртележката в Чезенатико.

А защо да не похапнете от двореца от сладолед?... Опитайте. Нужно е само желание и въображение, за да превърнете нашия мъничък свят - добър и лош, забавен и скучен, весел и тъжен - в една приказка без край.

Ало!... Чувате ли гласа на милия господин Бианки? Не?! Тогава включете факса...

Джани Родари

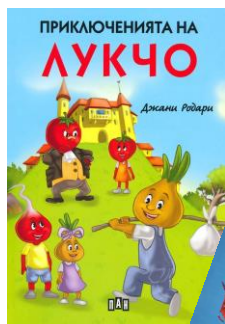
Джани Родари (1920-1980 г.) е един от най-добрите италиански детски писатели на ХХ век. Той е роден в малкото градче Оменя, разположено край живописно езеро в Северна Италия. Малкият Джани изучава музика, увлича се и от поезия. Мечтае да стане музикант. Когато е едва на девет години, умира баща му. Майката едва припечелва за хляба, затова на момчето се налага да работи и да учи.

Джани Родари работил като начален учител. Той не притежавал специално образование, но имал талант да общува с децата. Често им разказвал измислени от него истории. Малчуганите посрещнали с възхищение новия учител. Джани Родари поднасял учебния материал под формата на игра.

Творчество

От 1947 година Джани Родари се отдава на литературно творчество за деца. Световна известност му донася приказният роман „Приключенията на Лукчо“, който излиза на български език още през 1953 година. Увлекателни, изпълнени с въображение и хумор, са кратките приказки от сборника „Приказки по телефона“. Героите в повечето от тях разкриват образа на съвременното дете – любопитно и палаво като Алиса Търкуланка, разсеяно и жадно да опознае света като Джованино Денгуба, страхуващо се от изпитване в училище, но и нуждаещо се от приятели като Невидимия Тонино...

Веднъж едно момче на име Тонино отишло на училище, без да си е научило урока, и много се тревожело, че учителят можел да го изпита.

„Ах — мислел си Тонино, — ако можех да стана невидим...“

Учителят направил проверка и когато стигнал до името Тонино, момчето отговорило „Тук!“, но никой не го чул и учителят казал:

— Жалко, че Тонино не е дошъл днес, тъкмо смятах да го изпитам. Ако е болен, да се надяваме, че не е нещо опасно. ...

За да разберете какво се случва с Тонино, отворете читанките на страница 92 и прочетете произведението на Джани Родари "Невидимият Тонино"

Отговори **устно** на въпросите:

- Коя е причината, поради която Тонино желае да е невидим?
- Как се чувства в началото, разбирайки че желанието му се е изпълнило?
- Какво предизвиква в автобуса нашият герой?
- Как се държи в сладкарницата и каква е вашата оценка за постъпките му?
- Кога Тонино се обезкуражава /отчайва/?
- Как се чувстват родителите на Тонино? Открий и подчертай/*с молив*/ думите, които описват състоянието им.
- Защо героят смята, че е лошо да си невидим? Каква е цената, която трябва да плати за това?
- За кого е „невидим“ стария човек? Защо?
- Защо Тонино смята, че старецът го е спасил?